

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]

gjort det ærede Medlem opmærksom paa, at denne Patient saa let som Fod i Høse kunde være indlagt paa Viborg Sindssygeanstalt, nemlig hvis man havde brugt Fællesregulativets § 34, som lyder saaledes:

„Sindssyge, som ved Politiets Foranstaltning begæres indlagte som farlige for sig selv eller andre, skal straks modtages, naar den for Tvangsindlæggelse fornødne Attest foreligger.“

Men der har ikke foreligget en saadan Attest for Viborg Sindssygehospital. Der har foreligget en eller to Attester. Den ene er den officielle Lægeattest. I denne er der for det første en Rubrik, hvor der staar trykt: Er Patienten farlig for sig selv eller andre? og dette Spørgsmaal er tydeligt besvaret med Nej, og saa er der endelig en Tilføjelse nede paa Attesten om, at vedkommende Patient er meget tilbageholdende og rolig og omgængelig, men til Tider noget deprimeret og hallucineret. Der staar altsaa udtrykkelig i Lægeerklæringen, at han er rolig og omgængelig. Der foreligger yderligere en Meddelelse til Viborg Sindssygeanstalt om denne Patient, det er vistnok fra Sogneraadformanden i Krejbjerg Kommune. Der staar, at han har været sengeliggende hele Tiden og er for Resten helt rolig. Hospitalet har altsaa ikke brugt den Erklæring, som øjeblikkelig vilde aabne Viborg-Anstaltens Porte for Patienten, men der foreligger endog to Skrivelser, som siger, at Patienten er rolig og tilbageholdende. Han opfylder altsaa slet ikke Betingelserne for at kunne modtages straks paa Viborg Sindssygeanstalt, og jeg vilde derfor finde det fuldkommen urimeligt, om Viborg Sindssygeanstalt skulde betale Erstatning, fordi Formen for Indlæggelse af denne Patient ikke er fulgt. Saa siger det ærede Medlem, at der foreligger en Skrivelse, som har bragt Forvirring ved at vanskeliggøre Indlæggelse af disse urolige. Ja, det er rigtigt nok, der foreligger en Skrivelse, men denne Skrivelse er, viser det sig ved nærmere Undersøgelse, fra 1927, altsaa længe efter, at denne Patient er gaaet ud af Hospitalets Ventelister.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at den omtalte Undersøgelse af den automatiske Forlængelse af Forsikringspolicer er vi gaaet i Gang med. Jeg tvivler paa, at det ærede Medlems Ønsker kan imødekommes direkte ifølge Loven, men jeg tror, der administrativt kan indføres en Forbedring, som i høj Grad

vil lette Opsigelsen af Forsikringerne for Forsikringstagernes Vedkommende.

Willezen: Overfor den højtærede Minister vil jeg gerne først udtrykke en vis Tilfredshed med, at Ministeren ikke stillede sig absolut afvisende overfor Muligheden af at forhøje Tilskuddet ogsaa ud over de hidtil sædvanlige 35 pCt. til enkelte Institutioner, som var særlig trængende. Det var netop det, jeg særlig havde udtrykt Ønske om. Men jeg vil gerne i denne Sammenhæng endnu understrege, hvad jeg sagde før, at det er ikke mindst nye, begyndende Institutioner, der i mange Tilfælde kan trænge til et saadant særligt Tilskud til Starten, og jeg haaber, at den højtærede Minister ogsaa vil vise Velvillie overfor saadanne begyndende Institutioner. I Sammenhæng hermed skal jeg takke det ærede Medlem Hr. Dahlgaard for hans Tilsagn om, der som Materiale fremskaffes — hvad jeg skal sørge for —, at faa Sagen yderligere drøttet i Finansudvalget. Paa Grundlag af disse Tilsagn skal jeg hermed trække Ændringsforslag Nr. 52 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 52 udenfor Udvalgets Liste er taget tilbage. Ønsker nogen at genoptage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Willezen: Angaaende Ændringsforslag Nr. 51 maa jeg gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister har ganske misforstaaet det. Der staar nemlig i Virkeligheden det stik modsatte af det, den højtærede Minister har faaet ud af det. Denne Bevilling paa 5 600 Kr. er til Haandværkssvendenes Rejseforening, heraf de 2 000 Kr. til den til Foreningen knyttede Sygekasse, og jeg foreslaar Bevillingen nedsat med 3 600 Kr., altsaa Bevillingen til den egentlige Rejseforening slettet, saaledes som vi ellers har foreslaaet Rejseunderstøttelser strøget. Men vi lader de 2 000 Kr. urørte, og det er selvfølgelig de 2 000 Kr. til Sygekassen, som vi altsaa ikke foreslaar nedskaaret med en eneste Øre. Den højtærede Minister har ganske misforstaaet dette Ændringsforslag. Det er i bedste Overensstemmelse med vor hidtidige Stilling paa dette Punkt.

Dahlgaard: Efter den højtærede Sundhedsministers Udtalelse foreligger jo nu offentligt, hvad Ministeren har at udtale om den Sag, jeg har rejst, og dette kan